

CRIST, PEDRA ANGULAR

Benvolguts diocesans:

El salm 117 conté un altre verset que va ajudar als deixebles a comprendre el sentit de la mort i resurrecció de Jesús. En aquest cant d'acció de gràcies per la victòria després de la prova es diu: "la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici, és el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen.". Aquestes paraules descriuen perfectament el que havia passat amb Jesús de Natzaret. Ell havia passat la seva vida predicant el Regne de Déu i fent el bé, però als arquitectes i constructors d'aquest món no els havia agradat el seu missatge d'amor, que posava en qüestió la seguretat de les seves normes, ni la seva proximitat als pecadors, que consideraven temerària, ni tampoc les seves afirmacions crítiques sobre el Temple, que convidaven a adorar Déu en qualsevol lloc i posaven en perill tot el sistema religiós de l'època. No els va agradar i el van rebutjar, van rebutjar la pedra, condemnant a la mort del blasfem, d'aquell que desafia el poder de Déu.

Però el Pare va donar la raó al profeta de Galilea, ressuscitant-lo d'entre els morts. "És el Senyor qui ho ha fet". Aquell que havia estat menyspreat i maltractat ara era viu per sempre. Així ho van experimentar Maria Magdalena, Pere, Joan i els altres deixebles. Jesús havia trencat les cadenes de la mort i havia entrat en un nou tipus de vida, participant de la glòria del Pare. És més, Ell era precisament la pedra angular, la que sosté tot l'edifici i que serveix de referència per a col·locar les altres pedres. Ressuscitant-lo d'entre els morts, el Pare havia declarat que Jesús era roca ferma sobre la qual s'ha de construir la vida humana, que tenint a ell com a fonament es pot construir un món nou.

Explica el llibre dels Fets que, després de la mort de Jesús, els seus deixebles van continuar anant al Temple i que allà, en aquells mateixos pòrtics per on Jesús havia ensenyat tantes vegades, proclamaven que era viu. Els sacerdots i comissaris del Temple no podien consentir aquest missatge i els van ficar a la presó. Quan van ser interrogats, Pere i Joan els van dir: "Ell és la pedra que rebutjareu vosaltres, els constructors, i que s'ha convertit en pedra angular; no hi ha salvació en cap altre, ja que sota el cel no s'ha donat un altre nom pel qual hàgim de salvar-nos" (Ac 4, 11-12).

També la carta als Efesis fa esment a aquest tema, quan recorda als cristians la seva dignitat i compara l'Església amb un edifici, el qual té per fonament els apòstols i els profetes "i el mateix Crist Jesús és la pedra angular" (2, 20). Crist és la pedra que acobla tot l'edifici i que fa d'ell "un temple consagrat al Senyor". Nosaltres, com a seguidors seus, estem cridats a prendre part activa en la construcció d'aquest temple.

Jesús de Natzaret segueix sent la pedra angular, tot i que també avui sigui rebutjat pels constructors i planificadors d'aquest món. Per a nosaltres els creients és pedra de gran valor - escrivia l'autor de la carta de Pere-, encara que per als incrèduls sigui pedra de caure (1 Pe 2, 7). Sobre la seva persona val la pena recolzar la nostra vida i edificar una nova humanitat.

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca